

Melchior (CD):

Både fru Ebba Strange og hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at de udsendelser, partierne hidtil har fået lov til at lave, ikke animerer til at fortsætte ad den vej. Det vil jeg give de to ordførere ret i, men på den anden side må jeg da erklære mig enig med hr. Jens Møller i, at det ikke er nogen retningsnorm for, hvad der kan gøres, hvis man organiserer sig som her foreslået, og hvis man anskaffer, opdyrker, engagerer den nødvendige ekspertise, så jeg synes ikke, den indvending er gangbar.

Det, der egentlig kalder mig herop, var fru Ebba Stranges meget markante sætning, at kvalitet sikrer alsidighed. Det lyder dejligt – fru Ebba Strange er jo altid meget velformuleret, og jeg lytter med interesse både til form og indhold – men jeg må protestere her. Nu er kvalitetskriterier i det hele taget temmelig vanskelige at beskrive og fastsætte, men jeg vil da indrømme, der er forskel på skidt og kanel, på god kvalitet og dårlig kvalitet; det er bare godt, at det ikke er mig, der skal afgøre, hvor forskellen i alle tilfælde ligger. Men at kvalitet skulle sikre alsidighed, vil jeg bestride at fru Ebba Strange kan holde fast ved, og jeg vil gerne give et eksempel for ikke bare at hugge ud i luften.

Ingen nægter vel, at Danmarks Radios ene korrespondent i USA, hr. Christian Winther, har sans for kvalitet og besidder kvalitet, og at mange af hans udsendelser er båret af kvalitet, men de er knageme ikke alsidige. Man kan bare lytte – det bør man gøre, og vi må skaffe os dem både i kulturudvalget og mange andre steder – til de udsendelser, hr. Christian Winther har sendt hjem de sidste otte dage om Tremileøen og det uheld, der skete dér. Jeg kunne give mange eksempler herfra, men jeg skal bare give ét som svar til fru Ebba Strange. Denne korrespondent omtalte i mandags en debat, der havde været om søndagen i USA med professor Norman Rasmussen og en modstander, en anden fysisk eller kemisk professor, som mente det modsatte af professor Norman Rasmussen, og så hørte man først – sikkert loyalt gengivet – hvad professor Norman Rasmussen havde sagt, men så udtalte Christian Winther: til disse synspunkter havde den anden professor, altså modstanderen, følgende dræbende argumenter: og så kom det modsatte

synspunkt. En grov sammenblanding af referat og kommentar. Det interesserer ikke Danmarks lyttere, og det tilkommer ikke hr. Christian Winther at meddele Danmarks lyttere, hvilke synspunkter han finder dræbende, og hvilke han finder livgivende. Man kan ikke sige, det ikke er kvalitet, men det er misbrug af mediet. Det er grov manipulation, én blandt mange i løbet af nogle ganske få dage. Jeg håber, at fru Ebba Strange således foranlediget måske vil modificere eller overveje, om hun kan stå ved den kulturpolitiske erklæring, hun kom frem med dér. Lad mig slutte med at sige, at jeg har forstået de øvrige medlemmer af kulturudvalget, inklusive formanden, sådan, at vi nu kan se frem til, at kulturministeren – det er jo ikke noget, vi andre kan bestemme – i begyndelsen af den kommende samling fremsætter regeringens forslag. Jeg hilser derfor det i dag behandlede forslag velkommen på linje med en række andre, og så håber jeg, at vi virkelig alvorligt kan tage generaldebatten i efteråret og vinteren 1979-80, således at vi engang til foråret 1980 kan være nået frem til et virkelig godt resultat.

Birte Weiss (S):

Jeg synes, at hr. Honoré modsiger sig selv en ganske god del. På den ene side reagerer hr. Honoré indigneret på forudsigelser, der går ud på, at kristeligt folkepartis forslag i sin konsekvens kan komme til at betyde, at alsidighed bliver afløst af individuel propaganda. Det er den ene type argument, som hr. Honoré bruger.

Men på den anden side fremfører hr. Honoré også som en kvalitet ved kristeligt folkepartis forslag, at det, som han selv brugte udtrykket, ville resultere i en ærlig radio, fordi man på forhånd ville vide, hvad det er for en tendens, den pågældende journalist eller medarbejder har og dermed også den pågældende udsendelse.

Jeg må opfordre hr. Honoré til at vælge, om han vil argumentere til den ene eller til den anden side, for det er selvmodsigende og mod hinanden stridende argumenter, og man kan anstændigvis ikke argumentere for begge holdninger på én gang.

Poulsgaard (FP):